

Tractar el concepte de natura és, d'entrada, complex. Cal distingir entre el que s'entén com la "natura de les coses" (la seva essència) i la natura com el conjunt de tots els éssers, objectes i processos que tenen lloc en tot moment, ara i sempre. En el nostre cas, ens centrarem en aquest segon sentit, enfocant la reflexió en la relació de l'ésser humà amb el món natural.

El següent text dona inici a l'obra la [primavera silenciosa](#), (1962) de Rachel Carson. Considerada una de les primeres obres que dona inici al moviment ecologista modern. Tractant a la biosfera com un element que els éssers humans modifiquen i alterant de manera irreversible, trencant així amb la visió tradicional de la natura com una font inesgotable de recursos.

<<Hi havia una vegada una ciutat al cor de l'Amèrica del Nord on tota l'existència semblava viure en harmonia amb el seu entorn. La ciutat estava enclavada al centre d'un tauler d'escacs de granges pròsperes, amb camps de cereals i horts on, a la primavera, núvols blancs de flors sobresortien per damunt dels pratets verds. A la tardor, els roures, els aurons i els bedolls encenien el foc dels seus colors, que flamejaven i pampalluguejaven sobre un fons de pinedes. Llavors, les guineus lladraven als turons i els cérvols creuaven silenciosament els camps, mig ocults per les boires del matí de tardor.

Al llarg de les carreteres, el llorer, el marfull i el vern, les grans falgueres i les flors silvestres delectaven els ulls del viatger la major part de l'any. Fins i tot a l'hivern, els marges dels camins eren indrets de gran bellesa, on ocells innumerable acudien a menjar mures i baies, i als camps de conreu, el rostoll sobresortia d'entre la neu. La comarca era famosa per l'abundància i la varietat dels seus ocells i, quan la riuada de les aus migratòries s'hi abocava a la primavera i a la tardor, la gent venia de ben lluny per contemplar-la. D'altres anaven a pescar a les rieres que brollaven, clares i fredes, de les muntanyes i que oferien gorgs ombrívols on nedaven les truites. Així va ser en temps remots, fa molts anys, quan els primers habitants van edificar les seves cases, van excavar els seus pous i van construir els seus graners.

Aleshores, un estrany aclariment i pansiment es va estendre per la comarca i tot va començar a canviar. Un malefici s'havia apoderat de l'indret; malalties misterioses van delmar les aves de corral, i el bestiar oví i cabrum es va aprimar i va morir. Una ombra de mort es va estendre per tot arreu. Els pagesos parlaven de molts mals que afligien les seves famílies. A la ciutat, els metges es trobaven cada vegada més desconcertats per noves menes de malalties que apareixien entre els seus pacients. Hi va haver moltes morts sobtades i inexplicables, no sols entre els adults, sinó fins i tot entre els nens que, de cop i volta, eren atacats pel mal mentre jugaven i morien al cap de poques hores.

Es va fer un silenci estrany. Els ocells, per exemple... on havien anat?>>

A continuació, s'exposen algunes **qüestions** per inspirar la reflexió i el diàleg:

- **Quin lloc ocupa l'ésser humà en el món natural?**
- **Tenim dret a habitar aquest món? I a explotar-lo?**
- **Existeix la intel·ligència natural?**

«L'home és la natura que pren consciència d'ella mateixa.» — *Élisée Reclus*

- **Estem connectats amb la natura? quan ens en vam separar?**